

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 15 март 1976 година

относно взаимопомощта при възстановяването на искания, произтичащи от действия, които представляват част от системата за финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, както и при облагането с данъци в земеделието и митата

(76/308/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 729/70 на Съвета от 21 април 1970 г. относно финансирането на единната селскостопанска политика¹, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 2788/72², и по-специално член 8, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент³,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет⁴,

като има предвид, че по принцип понастоящем е невъзможно в една държава-членка да се изпълнява искане за възстановяване на данък добавена стойност, доказано с документ, издаден от органите на друга държава-членка;

като има предвид, че фактът, че националните разпоредби, свързани с възстановяването, се прилагат единствено на територията на съответната държава-членка, сам по себе си представлява пречка за създаването и функционирането на общия пазар; като има предвид, че това положение възпрепятства пълното и справедливо прилагане на правилата на Общността, по-специално в областта на единната селскостопанска политика и улеснява действията с цел измама;

като има предвид, че, следователно, е необходимо приемане на общи правила относно взаимопомощта при възстановяването;

¹ ОВ L 94, 28. 4. 1970 г., стр. 13.

² ОВ L 295, 30. 12. 1972 г., стр. 1.

³ ОВ С 19, 12. 4. 1973 г., стр. 38.

⁴ ОВ С 69, 28. 8. 1973 г., стр. 3.

като има предвид, че тези правила трябва да бъдат приложими както по отношение на исканията за възстановяване, произтичащи от различните мерки, съставляващи част от системата на пълно и частично финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, така и спрямо облагането с данъци в земеделието и митата, наложени по смисъла на член 2 от Решение 70/243/ECSC, ЕИО, Евратом от 21 април 1970 г. относно заместването на финансовите вноски на държавите-членки със собствени средства на Общностите⁵ и на член 128 от Акта за присъединяване; като има предвид, че те трябва да бъдат прилагани също и спрямо възстановяването на лихви и разходи, произтичащи от такива искания;

като има предвид, че взаимопомощта трябва да включва следното: орган, който подава молбата, трябва, от една страна, да предостави на получаващия молбата орган, необходимата му информация за възстановяването на исканията, възникнали в държавата-членка по местонахождението му и да нотифицира длъжника относно всички инструменти, свързани с такива искания, издадени от тази държава-членка, а от друга страна, по молба на органа, подаващ молбата, трябва да възстанови исканията, възникващи в държавата-членка по местонахождение му;

като има предвид, че упоменатите по-горе различни форми на взаимопомощ трябва да бъдат предоставени от органа, получаващ молбата, в съответствие със законите, наредбите и административните разпоредби, управляващи тези въпроси в държавата-членка по местонахождението му.

като има предвид, че е необходимо да бъдат определени условията, в съответствие с които се изготвят молбите за взаимопомощ от страна на органа, подаващ молбата, както и да бъде дадена ограничителна дефиниция на конкретните обстоятелства, при които органа, получаващ молбата, може да откаже съдействие във всеки един случай;

като има предвид, че органът, получаващ молбата, е длъжен да предприеме действия от името на органа, подаващ молбата за възстановяване на искане, в случай че действащите в държавата-членка по местонахождението му разпоредби позволяват това и в съгласие с органа, подаващ молбата, той трябва да може да определи на длъжника срок да заплати или да нареди срок на плащане или разсрочено плащане; като има предвид, че лихвите, начислени върху такова плащане, трябва да бъдат прехвърлени на държавата-членка по местонахождението на органа, подаващ молбата;

като има предвид, че при мотивирана молба от страна на органа, подаващ молбата, органът, получаващ молбата, трябва също да може, дотолкова доколкото позволяват разпоредбите, действащи в държавата-членка по местонахождението му, да предприеме предпазни мерки, които да гарантират възстановяването на искания, възникнали в държавата-членка, подаваща молбата; като има предвид обаче, че такива искания не се обслужват с преференции в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата;

като има предвид, че е възможно по време на процедурата за възстановяване в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, искането или инструментът, който дава право за изпълнение, издаден в държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата, могат да бъдат оспорени от

⁵ ОВ L 94, 28. 4. 1970 год., стр. 19.

заинтересованото лице; като има предвид, че в такива случаи трябва да бъде постановено, че заинтересованото лице следва да предприеме действия за оспорване на искането пред компетентния орган на държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата, а органът, получаващ молбата, трябва да суспендира всякакви започнати процедури по изпълнение, докато упоменатият по-горе орган вземе решение;

като има предвид, че следва да бъде постановено, че документите и информацията, обменени в хода на взаимопомощта във връзка с възстановяването, не могат да бъдат използвани за други цели;

като има предвид, че настоящата директива не следва да поставя ограничения върху взаимопомощта между държавите-членки, сключили двустранни, многостранни споразумения или спогодби;

като има предвид, че е необходимо да се гарантира гладкото функциониране на взаимопомощта и за тази цел да се установи процедура на Общността, която да определи подробни правила за прилагането на такова сътрудничество в рамките на целесъобразния срок; като има предвид, че е необходимо да се създаде комитет, който да организира тясно и ефикасно сътрудничество между държавите-членки и Комисията в тази област,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива определя правилата, които да бъдат включени в закони, наредби и административни разпоредби на държавите-членки за гарантиране на възстановяването в една държава-членка на исканията, упоменати в член 2, възникнали в друга държава-членка.

Член 2

Настоящата директива се прилага спрямо всички искания, свързани с:

- а) възстановяване на суми, интервенции и други мерки, съставляващи част от системата за пълно или частично финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, включително сумите, подлежащи на събиране във връзка с тези действия;
- б) облагането с данъци в земеделието по смисъла на член 2, буква а) от Решение 70/243/ECSC, ЕИО, Евратом и член 128, буква а) от Акта за присъединяване;
- в) мита по смисъла на член 2, буква б) от упоменатата директива и член 128, буква б) от Акта за присъединяване;
- г) лихви и разходи, произтичащи от възстановяването на исканията, упоменати по-горе.

Член 3

В настоящата директива:

- „орган, подаващ молбата”, означава компетентният орган на една държава-членка, който подава молба за взаимопомощ по отношение на искането, упоменато в член 2;
- „орган, получаващ молбата”, означава компетентният орган на една държава-членка, до който се отправя молба за взаимопомощ.

Член 4

1. По молба на органа, подаващ молбата, органът, получаващ молбата, предоставя всякаква информация, която е от полза за органа, подаващ молбата във връзка с неговите искания за възстановяването.

За да получи тази информация, органът, получаващ молбата, използва правомощията, предоставени му от законите, наредбите и административните разпоредби, приложими спрямо възстановяването на подобни искания, възникващи в държавата-членка по местонахождението му.

2. Молбата за информация посочва името и адреса на лицето, с когото е свързана тази информация, както и характера и размера на искането, по повод на което се отправя молбата.

3. Органът, получаващ молбата, не е длъжен да предоставя информация:

- а) с която не би могъл да се сдобие за целите на възстановяването на подобни искания, възникващи в държавата-членка по местонахождението му;
- б) която би представлявала разкриване на търговска, промишлена или професионална тайни; или
- в) чието разкриване може да накърни сигурността или да противоречи на обществената политика на държавата.

4. Органът, получаващ молбата, уведомява органа, подаващ молбата, относно мотивите за отказ на молбата за предоставяне на информация.

Член 5

1. По молба на органа, подаващ молбата, и в съответствие с действащите законови правила за нотификация относно подобни инструменти или решения в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, той нотифицира адресанта за всякакви инструменти и решения, включително тези от съдебен характер, издадени от държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата, и свързани с искане и/или с неговото възстановяване.

2. Молбата за информация посочва името и адреса на съответния адресант, естеството и предмета на инструмента или решението, подлежащо на нотификация, ако е необходимо, името и адреса на длъжника и искането, за което се отнася инструмента или решението, както и всякаква друга полезна информация.

3. Органът, получаващ молбата, своевременно информира органа, подаващ молбата, относно действията, предприети във връзка с молбата за нотификация, и по-специално относно датата на изпращане на инструмента или решението на адресанта.

Член 6

1. По молба на органа, подаващ молбата, и в съответствие със законите, наредбите или административните разпоредби, приложими по отношение на възстановяването на подобни искания, възникнали в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, последният възстановява исканията, които са предмет на инструмента, позволяващ тяхното изпълнение.

2. За тази цел всяко искане, във връзка с което се подава молба за възстановяване, се счита за искане на държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, освен в случаите когато се прилагат разпоредбите, предвидени в член 12.

Член 7

1. Молбата за възстановяване на искане, адресирана от органа, който я подава до органа, който я получава, трябва да бъде придружена от официално или сертифицирано копие на инструмента, позволяващ нейното прилагане, издаден в държавата-членка по местонахождение на подаващия орган и, ако е целесъобразно, от оригинал или сертифицирано копие на други документи, необходими за възстановяването.

2. Подаващият орган няма право да подава молба за възстановяване в случай че:

а) искането и/или инструментът, позволяващ изпълнението, са оспорвани в държавата-членка по неговото местонахождение;

б) е приложил процедурата за възстановяване, действаща в държавата-членка по неговото местонахождение, въз основа на инструмента, предвиден в параграф 1, и предприетите мерки няма да доведат до пълно изплащане на искането.

3. Молбата за възстановяване посочва името и адреса на заинтересованото лице, характера на искането, размера на главницата, дължимите лихви и разходи, както и всякаква друга приложима информация.

4. Молбата за възстановяване също така съдържа изявление на органа, подаващ молбата, в което се упоменава датата, от която изпълнението е възможно съгласно законите, действащи в държавата-членка по местонахождението му, и се потвърждава, че са налице условията, предвидени в параграф 2.

5. Незабавно след като всякаква информация по въпроса, довел до молбата за възстановяване, стане известна на органа, подаващ молбата, той трябва да я препрати до получаващия орган.

Член 8

Когато е целесъобразно и в съответствие с разпоредбите, които действат в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, инструментът, позволяващ изпълнение на искането се приема, признава, добавя или заменя от инструмент, който оторизира изпълнението на територията на съответната държава-членка.

Такова приемане, признаване, добавяне или замяна трябва да бъде извършено непосредствено след датата на получаване на молбата за възстановяване. То не може да бъде отказано, в случай че инструментът, позволяващ изпълнението в държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата, е надлежно изготвен.

В случай че някоя от тези формалности даде повод за проверка или оспорване във връзка с искането и/или инструмента, позволяващ изпълнението, издаден от органа, подаващ молбата, се прилагат разпоредбите на член 12.

Член 9

1. Исканията подлежат на възстановяване във валутните единици на държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата.

2. Органът, който получава молбата има право, в случай че законите, наредбите или административните разпоредби, действащи в държавата-членка по местонахождението му, позволяват това и след консултации с органа, подаващ молбата, да даде срок на длъжника да заплати или нареди разсрочено плащане. Лихвата, начислена от органа, до който се отправя молбата, по време на този допълнителен срок също подлежи на заплащане на държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата.

Всякакви други лихви, начислени за забавено плащане съгласно законите, наредбите и административните разпоредби, които действат в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, също подлежат на изплащане в държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата.

Член 10

Исканията, подлежащи на възстановяване, не се обслужват с преференции в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата.

Член 11

Органът, получаващ молбата, незабавно информира органа, подаващ молбата, относно предприетите действия по отношение на молбата за възстановяване.

Член 12

1. Ако в хода на процедурата по възстановяване, искането и/или инструментът, позволяващ неговото изпълнение, издаден в държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата, бъдат оспорени от заинтересованата страна, тя трябва да доведе действията до знанието на компетентния орган на държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата, в съответствие със съществуващите там закони. Органът, подаващ молбата, трябва да нотифицира органа, получаващ молбата относно тези действия. Заинтересованата страна има право също да нотифицира органа, получаващ молбата относно предприетите действия.

2. Веднага след получаване на нотификацията, упомената в параграф 1, изпратено от органа, подаващ молбата, или от заинтересованата страна, органът, получаващ молбата, спира процедурата по изпълнение в очакване на решение от страна на органа, който е компетентен по въпроса. В случай че органът, получаващ молбата, сметне за необходимо и без да накърнява разпоредбите на член 13, той може да предприеме предпазни мерки, с които да гарантира възстановяването, дотолкова доколкото законите и регламентите, действащи в държавата-членка по неговото местонахождение, позволяват подобни действия по отношение на такива искания.

3. В случая когато мерките по изпълнение, предприети в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, са предмет на оспорване, действията се отнасят до компетентния орган на тази държава-членка, съгласно действащите там закони и регламенти.

4. В случая когато компетентният орган, до който са отнесени действията в съответствие с параграф 1, е съдебен или административен трибунал, неговото решение, стига да е благоприятно за органа, подаващ молбата, и да позволява възстановяването на искането в държавата-членка по местонахождението на последния, представлява „инструмент, позволяващ изпълнението” по смисъла на член 6, член 7 и член 8, и възстановяването на искането се извършва въз основа на това решение.

Член 13

Въз основа на мотивирана молба от страна на органа, подаващ молбата, органът, който я получава, предприема предпазни мерки, с които да гарантира възстановяването, доколкото позволяват законите или регламентите, действащи в държавата-членка по неговото местонахождение.

Член 6, член 7, параграфи 1, 3 и 5, член 8, член 11, член 12 и член 14 се прилагат, *mutatis mutandis*, за да влязат в сила разпоредбите на алинея 1.

Член 14

Органът, получаващ молбата, не е задължен:

а) да предоставя взаимопомощта, предвидена в членове от 6 до 13, в случай че поради състоянието на длъжника възстановяването на искането може да създаде сериозни икономически или социални затруднения в държавата-членка по местонахождение на този орган;

б) да предприеме възстановяване на дадено искане, в случай че органът, подаващ молбата, не е изчерпал всички средства за възстановяване на територията на държавата-членка по местонахождението му.

Органът, получаващ молбата информира органа, подаващ молбата, относно основанията за отказ на молбата за взаимопомощ. Този мотивиран отказ се изпраща и на Комисията.

Член 15

1. Въпросите, свързани с ограничителните срокове, се ръководят единствено от законите, действащи в държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата.

2. Стъпките, предприети от страна на органа, получаващ молбата, за възстановяване на искане, във връзка с молба за взаимопомощ, които ако са били извършени от органа, подаващ молбата, биха имали ефекта на суспендиране или прекъсване на ограничителния срок, съгласно законите, действащи в държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата, се считат за предприети в тази държава-членка, доколкото става дума за такъв ефект.

Член 16

В съответствие с настоящата директива документите и информацията, изпратени на органа, получаващ молбата, могат да бъдат препращани от него единствено на:

а) лицето, упоменато в молбата за взаимопомощ;

б) лицата и органите, които отговарят за възстановяването на искания, и единствено с тази цел;

в) съдебните органи, които се заминават с въпросите, свързани с исканията за възстановяване.

Член 17

Молбите за взаимопомощ и приложимите документи се придружават от превод на официалния език или на един от официалните езици в държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, без да се накърнява правото на този орган да се откаже от превода.

Член 18

Държавите-членки се отказват взаимно от всякакви претенции една спрямо друга относно възстановяване на разходите, произтичащи от взаимопомощта, която си оказват в съответствие с настоящата директива

Независимо от това обаче държавата-членка по местонахождение на органа, подаващ молбата, остава отговорна пред държавата-членка по местонахождение на органа, получаващ молбата, по отношение на разходите, произтичащи в резултат от действията, които са сметнати за неоснователни във връзка със съдържанието на искането или на валидността на инструмента, издаден от органа, подаващ молбата.

Член 19

Държавите-членки предоставят една на друга списък на органите, които имат право да подават или да получават молби за взаимопомощ.

Член 20

1. Създава се Комитет по възстановяването (по-долу наричат „комитетът”), който се състои от представители на държавите-членки с председател - представител на Комисията.
2. Комитетът приема правилник за дейността си.

Член 21

Комитетът има право да проучи всякакъв въпрос, свързан с прилагането на настоящата директива, повдигнат от председателя по негова собствена инициатива или по молба на представителя на една държава-членка.

Член 22

1. Подробните правила за прилагане на член 4, параграф 2 и параграф 4, член 5, параграф 2 и параграф 3, член 7, параграфи 1, 3 и 5, член 9, член 11 и член 12, параграф 1, и правилата за конвертиране, прехвърляне на възстановените суми, както и за определяне на минимален размер на исканията, които могат да доведат до подаване на молба за взаимопомощ, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в параграфи 2 и 3.
2. Представителят на Комисията изпраща на Комитета проект за мерките, които да бъдат приети. Комитетът представя становището си относно проекта в рамките на срока, определен от председателя, като взема предвид неотложността на въпроса. Становищата се приемат с мнозинство от 41 гласа, като гласовете на държавите-членки имат тежестта, предвидена в член 148, параграф 2 от Договора. Председателят няма право на глас.
3. а) Комисията приема предложените мерки, ако са в съответствие със становището на Комитета.

б) В случаите когато предложените мерки не са в съответствие със становището на Комитета или не е представено становище, Комисията своевременно предлага на Съвета мерките, които трябва да бъдат приети. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

в) Ако в срок от три месеца след получаване на предложението Съветът не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 23

Разпоредбите на настоящата директива няма да възпрепятстват предприемането на по-голяма степен на взаимопомощ сега или в бъдеще от определени държави членки съгласно споразумения или ангажменти, включително такива за уведомление на законови или надзаконови актове.

Член 24

Държавите членки въвеждат в сила мерките, необходими за спазване на настоящата директива в срок до 1 януари 1978 г.

Член 25

Държавите-членки уведомяват незабавно Комисията за приетите мерки за прилагането на настоящата директива.

Член 26

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 15 март 1976 година.

За Съвета:

Председател

R. VOUEL